

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/40/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1615010143
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Zelenayová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1615010143.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Zelenayovej a sudcov JUDr. Magdalény Blažovej a JUDr. Richarda Molnára, v trestnej veci obžalovanej C. S., pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/40/2015 zo 07.12.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 18. mája 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. d/, f/ ods. 2 Tr. por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/40/2015 zo 07.12.2015 v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaná

C. S., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom XXX XX
U. F. XXX, t.č. na materskej dovolenke,

je v i n n á, ž e

1) obžalovaná dňa 19.11.2013 od 19.30 hod. do 20.11.2013 do 07.30 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode už s právoplatne odsúdenou osobou vnikli do garáže č.13/8, ktorá sa nachádza v Stupave na Zdravotníckej ulici, tým spôsobom, že doposiaľ nezisteným predmetom poškodili na železnej bráne garáže visiaci zámok a jeho vložku, vošli dnu a zobrali odtiaľ nastreľovaciu pištoľ zn. W. Y červenej farby, nezisteného výrobného čísla, víťacie kladivo zn. Q., slabozelenej farby, nezisteného výrobného čísla, doťahovačku na sadrokartón zn. Makita, slabozelenej farby, nezisteného výrobného čísla, plynový ohrievač bez bomby zn. NOELI, červenej farby, elektrickú pílu zn. KSE 2000, žltej farby, nezisteného výrobného čísla, vibračnú brúsku Makita, slabozelenej farby, nezisteného výrobného čísla a športovú tašku na brankárskej veci zn. Bauer, čierno šedej farby a následne s takto odcudzenými vecami odišli na neznáme miesto, čím poškodenému L. B., trvale bytom Q. XXX/XX, XXX XX P. spôsobili škodu krádežou vo výške 760,- Eur podľa odborného vyjadrenia a škodu poškodením vo výške 50,- Eur podľa vyjadrenia poškodeného,

2) po predchádzajúcej vzájomnej dohode spolu s ďalšou osobou začiatkom decembra 2013, v nočných hodinách na parkovisku nachádzajúcom sa na Bočnej ulici č. 25 v Stupave, spoločným konaním odcudzili z vozidla zn. F. N. tmavosivej farby, evidenčné číslo MA-XXXCV, autorádio zn. Blaupunkt čiernej farby, pánske slnečné okuliare a žuvačky zn. Orbit, a to tým spôsobom, že Oliver Hrebačka skrutkovačom rozbil pravé zadné okno na vozidle, otvoril dvere a z vozidla vzal uvedené veci, zatiaľ čo obvinená C. S. po celý čas kontrolovala okolie a dávala pozor, aby ich nikto nepristihol, čím spôsobili poškodenie I.. C. Malkovej škodu v celkovej výške XXX,- Eur,

3) obžalovaná C. S., spoločne už s právoplatne odsúdenou osobou po predchádzajúcej vzájomnej dohode v čase od 20.00 hod. dňa 14.12.2013 do 13.00 hod. dňa 15.12.2013 vnikli do motorového vozidla zn. Dacia Sandero s ev. číslom LM - XXX BS, červenej farby, ktoré bolo zaparkované na parkovisku pred

bytovým domom na ulici Okružná č. 2469/23 v Stupave, tým spôsobom, že na zadnom trojuholníkovom okienku na vodičovej strane vozidla rozbili sklenenú výplň, vnikli do vozidla, z ktorého odcudzili autorádio zn. U. R.-XXXXEB, nezisteného výrobného čísla, čiernej farby s červeným podsvietením, slnečné dioptrické okuliare zn. Tom Tailor, s čiernym rámom s hnedozeleným sklom a následne odišli na neznáme miesto, čím poškodenej L.. B. F., trvale bytom Okružná XXXX/XX, P. spôsobili škodu vo výške minimálne 260,- Eur,

t e d a

v bodoch 1/, 2/, 3/ rozsudku:

spoločným konaním si prisvojila cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a čin spáchala vlámaním a v bodoch 1/, 3/ protiprávne vnikla do nebytového priestoru iného,

č í m s p á c h a l a

v bodoch 1/, 2/,3/ rozsudku:

pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., v bodoch 1/a 3/ v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.,

Krajský súd v Bratislave obžalovanej za to, ako aj za skutok v bode 5/ trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/61/2013 zo dňa 22.07.2014

u k l a d á

podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 3 Tr. zák. spoločný úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. obžalovanej sa výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. ruší sa výrok o vine v bode 5/ a výrok o treste, týkajúci sa obžalovanej Lucie S. trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/61/2013 zo dňa 22.07.2014, právoplatného vo vzťahu k obžalovanej Lucii S. dňa 07.08.2014, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 2T/40/2015 zo 07.12.2015 bola obžalovaná C. S. uznaná vinnou v bodoch 1), 2) z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

1) obžalovaná dňa 19.11.2013 od 19.30 hod. do 20.11.2013 do 07.30 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode už s právoplatne odsúdenou osobou vnikli do garáže č. 13/8, ktorá sa nachádza v Stupave na Zdravotníckej ulici, tým spôsobom, že doposiaľ nezisteným predmetom poškodili na železnej bráne garáže visiaci zámok a jeho vložku, vošli dnu a zobrali odtiaľ nastreľovaciu pištoľ zn. Hilti GX120, červenej farby, nezisteného výrobného čísla, vŕtacie kladivo zn. Bosch, slabozelenej farby, nezisteného výrobného čísla, doťahovačku na sadrokartón zn. Makita, slabozelenej farby, nezisteného výrobného čísla, plynový ohrievač bez bomby zn. NOELI, červenej farby, elektrickú pílu zn. KSE 2000, žltej farby, nezisteného výrobného čísla, vibračnú brúsku Makita, slabozelenej farby, nezisteného výrobného čísla a športovú tašku na brankárskej veci zn. Bauer, čierno šedej farby a následne s takto odcudzenými vecami odišli na neznáme miesto, čím poškodenému L. B., trvale bytom Q. XXX/XX, XXX XX P. spôsobili škodu

krádežou vo výške 760,- Eur podľa odborného vyjadrenia a škodu poškodením vo výške 50,- Eur podľa vyjadrenia poškodeného,

2) obžalovaná C. S., spoločne už s právoplatne odsúdenou osobou po predchádzajúcej vzájomnej dohode v čase od 20.00 hod. dňa 14.12.2013 do 13.00 hod. dňa 15.12.2013 vnikli do motorového vozidla zn. Dacia Sandero s ev. číslom LM - XXX BS, červenej farby, ktoré bolo zaparkované na parkovisku pred bytovým domom na ulici Okružná č. 2469/23 v Stupave, tým spôsobom, že na zadnom trojuholníkovom okienku na vodičovej strane vozidla rozbili sklenenú výplň, vnikli do vozidla, z ktorého odcudzili autorádio zn. Pioneer DEH-2100EB, nezisteného výrobného čísla, čiernej farby s červeným podsvietením, slnečné dioptrické okuliare zn. Tom Tailor, s čiernym rámom s hnedozeleným sklom a následne odišli na neznáme miesto, čím poškodenej L.. B. F., trvale bytom G. XXXX/XX, Stupava spôsobili škodu vo výške minimálne 260,- Eur,

Za to bola prvostupňovým súdom odsúdená podľa § 212 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 4, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k úhrnnému a súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písmeno a) Trestného zákona súd obvinenej výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd určil obvinenej skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Zároveň zrušil vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Malacky, sp. zn. 1T/61/2013 z 22.07.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol poškodený L. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., Q. XXX/XX s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku, v zákonnej 15 dňovej lehote od jeho oznámenia, podal dňa 08.12.2015 odvolanie prokurátor a to v neprospech obžalovanej a to v časti výroku o treste. V následnom odôvodnení odvolania doručenom prvostupňovému súdu 12.02.2016, s poukazom na rozsudok súdu prvého stupňa uviedol, že je toho názoru, že okresný súd nesprávne uložil obžalovanej podmienčný trest odňatia slobody, nakoľko jeden z čiastkových útokov spáchala v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/92/2012, ktorá skúšobná doba plynula od 27.11.2012 do 27.11.2013 a čiastkový útok obžalovaná spáchala 19.11.2013, teda počas plynutia skúšobnej doby podmienčného odsúdenia. Vzhľadom na túto skutočnosť, ako aj trestnú minulosť obžalovanej, ktorá sa opakovane dopúšťa majetkovej trestnej činnosti, považuje trest za nedostatočný a nenaplnujúci ani len preventívny charakter účelu trestu. Preto navrhol zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste a rozhodnúť o uložení nepodmienčného trestu odňatia slobody so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

V súlade s § 314 Tr. por. bolo prvostupňovým súdom toto odvolanie prokurátora zaslané na prípadné vyjadrenie obžalovanej, ktorá ho využila podaním doručeným prvostupňovému súdu 10.03.2016 s tým, že má za to, že súd pri rozhodovaní o ukladaní trestu vychádzal z procesného hľadiska zo správnych zákonných zásad pre ukládanie sankcií a prihliadol aj na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti nápravy a aj na zásadu ukládania súhrnného trestu, v dôsledku čoho sprísnil trest odňatia slobody a predĺžil skúšobnú dobu ako pri odsúdení uloženom starším rozsudkom. Uviedla, že od spáchania predmetných skutkov od roku 2013 nastali v jej živote nové podstatné zmeny, ktoré odôvodňujú zmenu a nápravu spôsobu jej života a vylučujú recidívu. S G. W., s ktorým sa dopustila trestnej činnosti, sa ešte v roku 2013 rozišla a nie je s ním v kontakte. Od roku 2015 má nového partnera R. S., s ktorým žije v spoločnej domácnosti a ktorý od roku 2010 žije usporiadaným životom i keď bol v minulosti súdne trestaný a v súčasnosti sa nevedú proti nemu ani žiadne trestné stíhania. Z tohto vzťahu sa jej 05.03.2016 narodila spoločná dcéra C. S., s partnerom naďalej funguje a nevylučuje ani uzavretie manželstva. Pre dieťa chce vytvoriť stabilné rodinné zázemie, čo je pre ňu prioritou a chce podriaďiť celý svoj spôsob života, plánuje sa zamestnať, pričom aj rodičia partnera ponúkajú im finančnú pomoc, ako aj pomoc so starostlivosťou o dieťa. V prípade výkonu trestu odňatia slobody by to znamenalo jej odlúčenie od dcéry, čo by mohlo mať závažné následky pre jej duševný telesný a citový vývin a záujem

štátu by nemal byť rozdeliť matku od dieťaťa uložením výkonu trestu odňatia slobody a destabilizovať. Zdôraznila, že osobne chce viesť riadny život, nakoľko v súčasnosti žije za úplne iných podmienok, ako v čase spáchania skutkov, od ktorých sa nedopustila už žiadneho iného protiprávneho konania. Preto uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody považuje za neprimerané, pričom poukázala aj na svoje priznanie a oľutovanie spáchaného činu. Súčasne uviedla, že v prípade uloženia povinnosti nahradiť škodu v civilnom konaní, túto si bude riadne plniť a preto navrhla odvolanie prokurátora v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodné.

Na verejnom zasadnutí senátu odvolacieho krajského súdu 18.05.2016, ktoré sa podľa § 294 ods. 2 Tr. por. vykonalo v neprítomnosti poškodených L. B., B. F. a E., prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave v konečnom návrhu uviedla, že sa plne pridržiava písomných dôvodov odvolania prokurátora okresnej prokuratúry a navrhla, aby obžalovanej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a to aj s poukazom na osobu obžalovanej.

Obžalovaná C. S. v konečnom návrhu uviedla, že sa plne pridržiava svojho písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora a dodala, že sa ku skutkom doznela a oľutovala trestnú činnosť a 04.03.2016 porodila bábätko, ktoré kojím. Navrhla odvolanie prokurátora zamietnuť.

Poškodený L. B., ktorý sa dodatočne dostavil v priebehu verejného zasadnutia uviedol, že odvolanie nepodal a že nevie, čo by k veci mal uviesť.

G. C. S. na záver uviedla, že je jej ľúto, čo spravila, že sa ospravedľuje poškodenému B., že vtedy bola závislá na drogách, avšak po výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody už nie je závislá a drogy neberie a je jej to ľúto.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.), primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné, ale z iných dôvodov, než ktorých sa v odvolaní domáhal.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že povinnosťou odvolacieho súdu na základe revízneho princípu, determinovaný uvedeným ustanovením, je preskúmanie len tých výrokov, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a preskúmanie správnosti konania, ktoré predchádzalo týmto napadnutým výrokom rozsudku. Výnimkou z uvedenej zásady a to, že odvolací súd musí prihliadnuť aj na chyby, ktoré síce odvolaním neboli vytýkané, ale ktoré sú takej povahy, že by odôvodňovali (po právoplatnosti rozsudku) podanie mimoriadneho opravného prostriedku, t.j. dovolania, ktoré chyby v danom prípade práve boli zistené.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 41 ods. 1 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný. Popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo zbíhajúcich sa trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb trestov odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. ak súd odsudzuje páchateľa za ďalší čiastkový útok, ktorý tvorí súčasť pokračovacieho trestného činu, za ktorého iný čiastkový útok bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť, zruší v rozsudku skorší výrok o vine o pokračovacom trestnom čine a trestných činoch spáchaných s ním v jednočinnom súbehu, celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad. Súd pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku znova rozhodne o vine za pokračovací trestný čin vrátane nového čiastkového útoku, prípadne za trestné činy spáchané s ním v jednočinnom súbehu, ako aj o spoločnom treste za pokračovací trestný čin, ktorý nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom. Súd prípadne rozhodne tiež o nadväzujúcich výrokoch, ktoré majú podklad vo výroku o vine. Ak je ukladaný trest za viac trestných činov, ustanovenia odsekov 1 a 2, § 42 a § 43 sa použijú primerane.

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchateľ pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchateľa spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchateľa spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. sa dopustí ten, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky a rovnako ako sa potrestá, kto si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a čin spácha vlámaním.

Prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo k nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zák. sa dopustí ten, kto protiprávne vnikne, obsadí alebo užíva nebytový priestor iného alebo kto oprávnenej osobe v užívaní nebytového priestoru neoprávnene bráni, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 321 ods.1 písm. d/, písm. f/ Tr. por. odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona a ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr. por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Úvodom odvolací súd konštatuje, že podaným odvolaním zo strany prokurátora bol napadnutý výlučne len výrok o treste, avšak nižšie podrobne rozobraté pochybenia nie, z čoho vyplýva skutočnosť, že odvolací súd by mal byť obmedzený revíznym princípom len na preskúmanie napadnutých chýb vo výroku o treste.

Ako však bude podrobne uvedené nižšie, odvolací súd zistil v danom prejednávanom prípade také zásadné pochybenia v konaní súdu I. stupňa, ktoré možno v ďalšom subsumovať pod dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. a preto rešpektujúc ustanovenie § 317 ods. 1 veta druhá Tr. por. musel prihliadať na nižšie uvedené chyby spočívajúce v tom, že napadnuté rozhodnutie je založené

na nesprávnom právnom posúdení zistených skutkov, aj keď tieto neboli odvolateľom vytýkané, ktoré mali za následok zrušenie napadnutého rozsudku súdu I. stupňa nielen vo výroku o treste, ale aj vo výroku o vine.

K výroku o vine:

Na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu konanom dňa 07.12.2015 v prejednávanej trestnej veci obžalovaná C. S. sa plne doznala k spáchaným skutkom, keď súd postupom podľa § 257 Tr. por. jej umožnil urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 písm. a/, b/ alebo c/ Tr. por. a obžalovaná vyhlásila v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že sa cíti byť vinná a že ľutuje svoje konanie. Následne obžalovaná na všetky otázky položené jej sudcom podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/, Tr. por. odpovedala „áno“. Postupom podľa § 257 ods. 5 Tr. por. bolo umožnené prokurátorky zaujať stanovisko k vyhlásenej vine, pričom navrhla prijať vyhlásenie obžalovanej. Súd uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovanej a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie sa vykoná v rozsahu listinných dôkazov k uloženiu trestu a k otázke adhézneho konania a následne len vykonal dokazovanie k osobe obžalovanej, uloženiu trestu a náhrade škody. Napokon súd I. stupňa vyhlásil vyššie uvedený napadnutý rozsudok.

Odvolací súd si teda prehlásenie obžalovanej učené podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. v celom rozsahu osvojil a odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku, bez potreby v celom rozsahu ho opakovať.

Súd I. stupňa však pochybil vo výroku o vine v iných smeroch, ktoré odvolací súd podrobne uvedie nižšie a to na základe nasledujúcich skutočností:

Pokračovací charakter trestnej činnosti.

Odvolací súd z pripojeného predmetného spisového materiálu zistil, že na obžalovanú Luciu S. prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky pod sp. zn. 2 Pv 108/13/1106-39 dňa 28.04.2015 podal obžalobu pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. v bodoch 1/ a 2/ obžaloby (skutky v bode 1/ z 20.11.2013 a v bode 2/ z 15.12.2013), na tom skutkovom základe uvedenom vo výrokovej časti v bodoch 1/ a 2/ napadnutého rozsudku.

Odvolací súd zistil, na obžalovanú C. S. prokurátor Okresnej prokuratúry Malacky podal pod sp. zn. 1 Pv 127/14/1106-17 dňa 10.07.2014 obžalobu pre prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

po predchádzajúcej vzájomnej dohode spolu s ďalšou osobou začiatkom decembra 2013 v nočných hodinách na parkovisku nachádzajúcim sa na Bočnej ulici č. 25 v Stupave spoločným konaním odcudzili z vozidla zn. škody Fabia tmavosivej farby, evidenčné číslo MA-XXX CV, autorádio zn. Blaupunkt čiernej farby, pánske slnečné okuliare a žuvačky zn. Orbit a to tým spôsobom, že G. W. skrutkovačom rozbil pravé zadné okno na vozidle, otvoril dvere a z vozidla vzal uvedené veci, zatiaľ čo obvinená Lucia S. po celý čas kontrolovala okolie a dávala pozor, aby ich nikto nepristihol, čím spôsobili poškodenie I.. C. L. škodu v celkovej výške 166,- Eur,

pričom uvedená vec bola pôvodne zaevidovaná na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 2T/67/2014. Následne uznesením o spojení vecí ,vzhľadom na spolupáchateľa obžalovanej, vec bola uznesením z 15.07.2014 spojená na spoločné konanie s ďalšou vecou vedenou proti spoluobvinenému (obv.Hrebačka) k veci 1T/94/2014 a následne uznesením z 21.07.2014 v tejto veci spojená s ďalšou vecou vedenou proti menovanému spoluobvinenému na rovnakom okresnom súde vedenom pod sp. zn. 1T/61/2013. Táto vec sa napokon právoplatne skončila vo vzťahu k obž. C. S. trestným rozkazom Okresného súdu Malacky vydaného 22.07.2014 pod sp. zn. 1T/61/2013, ktorým bola C. S. v bode 5/ uznaná vinnou z prečinu krádeže spolupáchateľstvom podľa §20, § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. (skutok zo začiatku decembra 2013), za čo jej bol uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere sedem mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu osemnásť mesiacov, na vyššie uvedenom skutkovom základe (skutok uvedený vo výrokovej časti v bode 2/ tohto rozsudku). Tento

trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť vo vzťahu k obž. C. S. 07.08.2014, pričom obžalovanej bol doručený 29.07.2014.

V danom prípade odvolací súd skúmal, či sú alebo nie sú splnené zákonné podmienky stanovené v § 122 ods. 10 Tr. zák. na kvalifikovanie vyššie uvedených skutkov krádeží ako jeden pokračovací prečin a zistil nasledujúce skutočnosti:

Podľa § 122 ods. 10 Tr. zák. za pokračovací trestný čin sa považuje, ak páchatel pokračoval v páchaní toho istého trestného činu. Trestnosť všetkých čiastkových útokov sa posudzuje ako jeden trestný čin, ak všetky čiastkové útoky toho istého páchatela spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich páchania a v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer páchatela spáchať uvedený trestný čin; to neplatí vo vzťahu k čiastkovým útokom spáchaným mimo územia Slovenskej republiky.

Z uvedenej citácie vyplýva, že v danom prípade musia byť splnené nasledujúce podmienky:

a/ Objektívne súvislosti:

? časová súvislosť. Podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR medzi jednotlivými čiastkovými útokmi nesmie byť časový úsek väčší ako šesť mesiacov. Čiastkové útoky vymedzené v skutkovej vete tohto rozsudku boli páchané v chronologickom poradí v dňoch od 20.11.2013 (skutok pod bodom 1/ tohto rozsudku, v konaní v teraz prejednáwanej veci vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 2T/40/2015 v bode 1/), začiatok decembra 2013 (skutok pod bodom 2/ tohto rozsudku, v konaní vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 1T/61/2013 v bode 5/) a napokon 15.12.2013 (skutok pod bodom 3/ tohto rozsudku, v konaní vedenom v teraz prejednáwanej veci vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 2T/40/2015 v bode 2/).

Krajský súd v Bratislave konštatuje, že časová súvislosť medzi jednotlivými čiastkovými útokmi krádeží tu je daná pri všetkých uvedených troch skutkoch, pretože medzi nimi uplynul úsek len 25 dní.

? miestna súvislosť. Uvedené tri čiastkové útoky boli spáchané na území Stupavy a preto čiastkové útoky spáchané v rámci tohto mesta možno teda považovať za spáchané v rámci jednej lokality a teda aj miesta súvislosť je tu splnená.

? rovnaký spôsob vykonania. V bodoch 1/, 2/a 3/ tohto rozsudku Krajského súdu v Bratislave boli všetky tieto tri čiastkové útoky vykonané rovnakým spôsobom, že obžalovaná Lucia S. si prisvojila, spoločne s iným, cudzie veci tým, že sa ich zmocnila a všetky spáchala vlámaním do motorových vozidiel, resp. do garáže a odcudzila z nich veci, ako vyplýva z jednotlivých skutkov v bodoch 1/, 2/ a 3/ tohto rozsudku.

? rovnaká skutková podstata trestného činu. V bodoch 1/, 2/ a 3/ tohto rozsudku Krajského súdu v Bratislave boli čiastkové útoky vykonané tým spôsobom, že obžalovaná C. S. si prisvojila cudziu vec tým, že sa jej zmocnila a spôsobila tak malú škodu a čin spáchala vlámaním a teda aj táto podmienka je splnená.

b/ Subjektívna súvislosť. Subjektívna súvislosť sa podľa právnej teórie vykladá ako jednotiaci zámer páchatela páchať jednotlivé čiastkové útoky toho istého trestného činu. Obvykle sa dokazuje existencia takéhoto jednotiaceho zámeru buď priamo priznaním sa páchatela, alebo nepriamo na základe vyprodukovaných dôkazov. V tomto prípade má však Krajský súd v Bratislave výrazne zjednodušenú situáciu, pretože čiastkové útoky vymedzené v skutkovej vete tohto rozsudku pod bodmi 1/, 2/ a 3/ boli vykonané v minimálnom časovom intervale, v jednej lokalite a identickým spôsobom.

c/ Nenaplnenie podmienky stanovenej v § 122 ods. 13 Tr. zák. Podľa § 122 ods. 13 Tr. zák. ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa takéto konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok.

Pre čiastkové útoky zo dňa 20.11.2013 a 15.12.2013 (skutok 1/, 3/ tohto rozsudku) bolo obžalovanej C. S. oznámené vznesenie obvinenia dňa 06.02.2014, pre čiastkový útok zo začiatku decembra 2013 (skutok 2/ tohto rozsudku) jej bolo oznámené vznesenie obvinenia dňa 12.05.2014.

Z uvedeného teda vyplýva skutočnosť, že obžalovaná sa najskôr dopustila vyššie uvedených troch čiastkových útokov a až následne jej boli oznámené vznesenia obvinenia za tieto tri útoky, z čoho vyplýva záver, že obžalovaná C. S. nenaplnila túto vylučovaciu podmienku stanovenú v § 122 ods. 13 Tr. zák.

Vzhľadom na všetky vyššie podrobne uvedené okolnosti Krajský súd v Bratislave uzatvára, že čiastkový útok zo začiatku decembra 2013 vymedzený vo výrokovej časti trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp.zn. 1T/61/2013 zo dňa 22.07.2014 v bode 5/ (skutok 2/ tohto rozsudku) a čiastkové útoky zo dňa 20.11.2013 a 15.12.2013 (skutok 1/, 3/ tohto rozsudku) vymedzené v tomto konaní pod bodom 1/ a 2/ predmetného odvolaním prokurátora napadnutého rozsudku Okresného súdu Malacky sp.zn. 2T/40/2015 tvoria jeden skutok, ktorý je potrebné právne kvalifikovať ako jeden pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Napriek tomu, že súd prvého stupňa v čase svojho rozhodovania mal vedomosť o vyššie uvedenom trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky sp.zn. 1T/61/2013 zo dňa 22.07.2014, Krajský súd v Bratislave musel vyššie uvedené okolnosti zosúladiť so zákonom a napraviť tak nezákonný stav a zrušiť výrok o vine napadnutého rozsudku súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. d/ Tr. por. a obžalovanú uznať pre dielčie skutky v bodoch 1/, 2/ a 3/ tohto rozsudku z 20.11.2013, začiatku decembra 2013 a 15.12.2013 z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.

Vzhľadom k tomu, že pri skutkoch v bodoch 1/ a 3/ tohto rozsudku (body 1/ a 2/ napadnutého rozsudku Okresného súdu Malacky sp.zn. 2T/40/2015) sa obžalovaná dopustila aj v jednočinnom súbehu s prečinom neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., odvolací súd musel uznať obžalovanú vinnou aj z tohto prečinu tak, ako správne postupoval už prvostupňový súd v napadnutom rozsudku.

Zároveň postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. odvolací súd musel zrušiť výrok o vine v bode 5/ a výrok o treste, týkajúci sa obžalovanej Lucie S. z trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/61/2013 zo dňa 22.07.2014, právoplatného vo vzťahu k obžalovanej C. S. dňa 07.08.2014, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine svoj podklad.

K výroku o treste:

Úvodom k tejto časti odvolací súd konštatuje, že pri úvahe o uložení druhu a výmery trestu obžalovanej C. S. súd I. stupňa pochybil, keď jej neukladal spoločný trest, ale trest úhrnný a súčasne aj súhrnný, nakoľko neboli naň splnené zákonné podmienky podrobne uvedené nižšie.

Predovšetkým pochybil, keď na jednej strane ukladal úhrnný trest podľa § 41 ods.1 Tr. zák. a súčasne aj súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., nakoľko ak sú splnené podmienky na ukladanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. s poukazom na § 41 ods. 1 Tr. zák. tento nahrádza aj trest úhrnný a je preto nadbytočne ukladaný aj úhrnný aj súhrnný trest, v prípade ukladania jedného trestu.

Odvolací súd však musel vychádzať z vyššie uvedených zistených skutočností a dospel k záveru, že je potrebné ukladať podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. a § 42 ods. 1 Tr. zák. za skutky v bodoch 1/, 2/ a 3/ tohto rozsudku obžalovanej C. S. spoločný úhrnný trest.

Ako už bolo skonštatované vyššie, pri ukladaní spoločného trestu, bolo zároveň potrebné postupom podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. zrušiť výrok o vine v bode 5/ trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/61/2013 zo dňa 22.07.2014 a uloženého trestu obžalovanej C. S., právoplatného vo vzťahu k nej dňa 07.08.2014 (nakoľko týmto trestným rozkazom boli uznaní vinnými, okrem obžalovanej C. S., ešte ďalší traja spoluobvinení, celkovo pre šesť skutkov), ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine obžalovanej Lucie S. svoj podklad, čo má závažné dôsledky aj pri ukladaní úhrnného trestu uvedené nižšie.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov potom krajský súd musel prihliadať a upravovať kritériá pre ukladanie druhu trestu a jeho výmery, keďže zrušil celý napadnutý rozsudok a sám opätovne ukladal spoločný úhrnný trest obžalovanej C. S..

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr. zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák. trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prirážajúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. ak prevažuje pomer prirážajúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Odvolací súd pri ukladaní trestu obžalovanej C. S. podľa zásad pre ukládanie úhrnného trestu § 41 ods. 1 Tr. zák. a dodržania zásad pre ukládanie spoločného trestu podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., podľa zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin zo zbíhajúcich činov najprísnejšie trestný, v danom prípade podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. (odňatie slobody od 0 do 2 rokov).

Najskôr však odvolací súd samostatne určil poľahčujúce či prirážajúce okolnosti a stanovil ich vzájomný pomer a zistil, že z poľahčujúcich okolností bola správne zistená už okresným súdom 1 poľahčujúca okolnosť a to podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., t.j. že obžalovaná sa k trestnej činnosti priznala a túto oľutovala a na strane druhej, rovnako ako prvostupňový súd, zistil existenciu dvoch prirážajúcich okolností a to uvedených v § 37 písm. m/ Tr. zák., t.j. že obžalovaná už bola za trestný čin odsúdená, čo preukazuje aktualizovaný odpis registra trestov, kde má len 1 záznam (s výnimkou týmto rozsudkom zrušeného trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/61/2013 zo dňa 22.07.2014 vo výroku o vine v bode 5/ ohľadne obžalovanej Lucie S. a aj jej uloženému trestu, právoplatného vo vzťahu k obžalovanej Lucii S. dňa 07.08.2014, ako aj okolnosť uvedenú v § 37 písm. h/ Tr. zák., t.j. že spáchala viacero trestných činov (dva prečiny podľa § 212 ods. 2 písm. a/, 218 ods. 2 Tr. zák.).

Pomer poľahčujúcich a prirážajúcich okolností je teda v tomto prípade daný 1:2 a preto s poukazom na § 38 ods. 4 Tr. zák. sa dolná hranica zákonom ustanovenej najprísnejšej trestnej sadzby zvyšuje o jednu tretinu.

Pri prečine krádeže podľa §212 ods.2 písm. a/ Tr. zák. trestná sadzba odňatia slobody je daná rozpätím 0 až na 2 roky a pri prečine neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 2 Tr. zák. je trestná sadzba odňatia slobody daná rozpätím 0 až na 1rok. Najprísnejšia trestná sadzba je teda pri prečine krádeže §212 ods.2 písm. a/ Tr. zák. Pri aplikácii ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák. sa obžalovanej preto spodná hranica zvyšuje o jednu tretinu na rozpätie 8 mesiacov až 2 roky.

Obžalovaná C. S. bola doposiaľ jedenkrát súdne trestaná a trestaná a to pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp.zn. 1T/92/2012 z 10.10.2012, právoplatným 27.11.2012, keď bola odsúdená k podmienenému trestu odňatia slobody 4 mesiace s odkladom na skúšobnú dobu 1 rok, do 27.11.2013 s uložením povinnosti v skúšobnej dobe zaplatiť zameškané výživné. Tento trest jej bol neskôr premenený na nepodmienený trest odňatia slobody, nakoľko uznesením Okresného súdu Malacky sp.zn. 1T/92/2012 z 02.04.2014 bolo vyslovené, že sa podľa § 50 ods.4 Tr. zák. neosvedčila v skúšobnej dobe a trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace vykoná v ústave na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý už aj v celosti vykonala 05.02.2015.

V ďalšom musel odvolací súd vychádzať zo skutočnosti, že uložený spoločný úhrnný trest nesmie byť miernejší, ako trest uložený skorším rozsudkom (podmienka stanovená v § 41 ods. 3 Tr. zák.), čo v tomto prípade bolo dodržané, pretože predchádzajúcim trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 1T/61/2013 zo dňa 22.07.2014 bol obžalovanej uložený podmienený trest odňatia slobody 7 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu 1 rok a 6 mesiacov a neplatí ani zákonná fikcia jeho zahľadania.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam odvolací súd preto opätovne zvažoval všetky kritéria pre ukladanie druhu trestu a jeho výmery obžalovanej a pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali jej konanie, zavinenie, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jej nápravy a akceptujúc aj jej vyjadrenie k odvolaniu prokurátora a v neposlednom rade aj jej postoj k trestnej činnosti, pričom dospel k záveru, že spoločný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov s odkladom na skúšobnú dobu 2 roky bude trestom zákonným a spravodlivým.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. súd môže podmiennečne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, ak vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, a na okolnosti prípadu, má dôvodne za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchatel'a výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. pri povolení podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody určí súd skúšobnú dobu na jeden rok až päť rokov. Skúšobná doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

V prvom rade podmienený trest odňatia slobody uložený takýmto spôsobom, zabezpečí kontrolu spoločnosti nad správaním sa obžalovanej tým, že jej zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti. V prípade nepodmienečného trestu odňatia slobody, akým sa ho dožadoval prokurátor v podanom odvolaní, by sa obžalovaná nenachádzala na slobode, nežila a ani by nepracovala a navyše sa jej len nedávno narodilo dieťa a preto je v súčasnosti na materskej dovolenke. Po prepustení z nepodmienečného výkonu trestu, by však spoločnosť stratila možnosť reálnej kontroly nad správaním sa obžalovanej na slobode a zabránilo by sa tak aj jej starostlivosti o novonarodené dieťa a snahe založiť si rodinu tak, ako to uviedla vo svojom vyjadrení. Preto sa odvolaciemu súdu javí účelnejším a spravodlivejším uložením trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, ktorý omnoho efektívnejšie vyvolá kontrolu jej správania sa po dobu 2 rokov. V druhom rade uložený trest odňatia slobody odradí iných od páchania takéhoto druhu trestných činov. Odvolací súd k tomuto poznamenáva, že predmetnej trestnej činnosti, pre ktorú je obžalovaná teraz súdená, je síce v súčasnej dobe dosť rozšírená, ale túto spáchala ešte v roku 2013 a odvtedy sa nedopustila žiadnej inej trestnej činnosti, takže uloženie podmieneného trestu odňatia slobody ostatných možných páchatel'ov, odradí od súčasného trendu a nesprávneho a nezákonného spôsobu vedenia svojho života. V treťom rade uložený trest odňatia slobody dostatočne vyjadruje aj morálne odsúdenie osoby obžalovanej spoločnosťou.

Odvolací súd dodáva, že uloženie nepodmienečného trestu nie je univerzálnym trestom a to ani v dobe, keď sú možnosti riešiť trest nespojeným s odňatím slobody. Navyše umiestnenie obžalovanej do prostredia, ktoré nie je len nápravovúchovným, ale aj značne kriminogénnym je taktiež, vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným okolnostiam, zrejme v rozpore s účelom trestu. Napokon pre obžalovanú, ktorá je matkou, ale je momentálne bez riadneho pracovného pomeru, ale so snahou zarobiť si finančné prostriedky, bude účelnejšie, aby sa počas výkonu uloženého podmieneného trestu riadne starala o svoje mal. dieťa, neskôr našla aj zamestnanie, aby tak mohla nielenže si naďalej plniť svoju vyživovaciu povinnosť aj voči ďalšiemu svojmu dieťaťu a preukázala, že svoje sľuby o zmene spôsobu života naplnila, čo bude dôležitým hľadiskom pre posúdenie, či sa v skúšobnej dobe obžalovaná osvedčí alebo nie. Uložený trest vychádza zo zásad ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Tr. zák. v každom smere a je podľa senátu odvolacieho súdu rozhodnutím správnym, zákonným, spravodlivým a dostatočným a vonkoncom nie neprimeraným, nielen pre potrestanie obžalovanej, ale aj jej nápravu. Je v súlade so zásadou, že trest je právnym následkom trestného činu a teda musí byť úmerný k spáchanému prečinu (zásada proporcionálnosti trestu). Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona a tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa

prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Skúšobná doba začína obžalovanej plynúť v súlade s 51 ods. 2 veta druhá Tr. zák., deň nasledujúci po dni nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia a počas jej plynutia bude povinná viesť život riadneho občana, nedopustiť sa trestnej činnosti, priestupku alebo iného protispoločenského konania, v opačnom prípade súd vysloví, že sa neosvedčila a trest vykoná.

Záverom odvolací súd dodáva, vzhľadom na podané odvolanie prokurátora, ktorým sa domáhal u obžalovanej uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody, vzhľadom k tomu, že jeden z čiastkových útokov obžalovaná spáchala v skúšobnej dobe vyššie uvedeného odsúdenia Okresného súdu Malacky 1T/92/2012, že tento argument nemôže obstať z viacerých dôvodov. Predovšetkým tak, ako vyplýva už z vyššie uvedeného, pokračovacia trestná činnosť je dokonaná časovo posledným skutkom, v danom prípade, skutkom v bode 3/, teda 15.12.2013, takže nemožno konštatovať, že obžalovaná časť spáchala v plynutí skúšobnej doby podmienečného odsúdenia a časť nie. Z ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák. totiž vyplýva, že ustanovenie odseku 1 <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%252349'&ucin-k-dni='30.12.9999'> (vyššie už uvedené ustanovenie, kedy je možný podmienečný odklad výkonu trestu odňatia slobody) sa nepoužije, ak súd odsudzuje páchatel'a za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia alebo v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Už z vyššie uvedeného ustanovenia § 122 ods. 10 Tr. zák. vyplýva, za akých podmienok sa posudzuje pokračovací trestný čin a kedy je dokonaný. V danom prípade boli predmetné prečiny dokonané 15.12.2013, teda až po uplynutí skúšobnej doby uloženej obžalovanej v inom trestnom konaní.

Naviac, aj za predpokladu, že by tomu tak nebolo, teda, že by obžalovaná dokonala uvedený trestný čin ešte v plynutí skúšobnej doby, je potrebné uviesť, že aplikácia ustanovenia § 49 ods. 2 Tr. zák. by bola v rozpore so zásadou ne bis in idem, nakoľko obžalovanej bol podmienečne odložený trest odňatia slobody už premenený, ako vyplýva už z vyššie uvedeného, že sa neosvedčila v predmetnej skúšobnej dobe podmienečného odsúdenia vo veci vedenej na Okresnom súde Malacky, sp.zn. 1T/92/2012 a trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov aj obžalovaná v celosti vykonala v ústave s minimálnym stupňom strázenia.

K adhéznemu konaniu odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd v rozpore so zákonom rozhodol o odkaze poškodeného Mariána B. s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, naviac podľa nesprávneho zákonného ustanovenia § 287 ods. 1 Tr. por. Menovaný poškodený si síce nárok na náhradu škody riadne a včas uplatnil v lehote stanovenej v § 46 ods. 3 veta prvá Tr. por., t.j. do skončenia vyšetrovania, t.j. nárok na náhradu škody si uplatnili včas. I keď okresný súd na hlavnom pojednávaní neprečítal ním uplatnený nárok na náhradu škody v zmysle § 256 ods. 2 Tr. por., nakoľko poškodený na ňom nebol prítomný a o hlavnom pojednávaní ani nebol súdom upovedomený, ale odvolací súd nemohol akceptovať ním uplatnený nárok na náhradu škody vzhľadom na to, že už tento poškodený bol so svojim nárokom na náhradu škody právoplatne odkázaný na občianske súdne konanie, nakoľko predmetnému rozsudku predchádzalo vydanie trestného rozkazu z 31.07.2015, ktorý ostal právoplatný vo vzťahu k spoluobvinenému Oliverovi W. právoplatný 09.09.2015 a ktorý bol uznaný za vinného aj z predmetného skutku (skutok1), týkajúceho sa poškodeného L. B., zhodne ako aj obžalovaná Lucia S. v bode 1/ napadnutého rozsudku. Preto okresný súd v napadnutom rozsudku duplicitne odkázal tohto poškodeného s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie, pričom použil aj nesprávne zákonné ustanovenie § 287 ods. 1 Tr. por., nakoľko podľa tohto ustanovenia sa obžalovaný zaväzuje nahraďiť spôsobenú škodu (ak súd odsudzuje obžalovaného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému škodu, uvedenú v § 46 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%252346'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, uloží mu spravidla v rozsudku, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok riadne a včas uplatnený. Ak tomu nebráni zákonná prekážka, súd uloží obžalovanému vždy povinnosť nahraďiť neuhradenú škodu alebo jej neuhradenú časť, ak jej výška je súčasťou popisu skutku uvedeného vo výroku rozsudku, ktorým bol obžalovaný uznaný za vinného, alebo ak ide o náhradu morálnej škody spôsobenej úmyselným násilným trestným činom podľa osobitného zákona, ak škoda nebola dosiaľ uhradená). Poškodený sa odkazuje s nárokom na náhradu škody podľa § 288 ods. 1 Tr. por. (ak podľa výsledku dokazovania nie je podklad na vyslovenie povinnosti na náhradu škody alebo ak by bolo treba na rozhodnutie o povinnosti na náhradu škody vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a predĺžilo by ho, súd odkáže poškodeného na občianske súdne konanie, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom. Poškodeného treba označiť jeho menom

a priezviskom, dátumom a miestom narodenia a miestom bydliska. Ak je poškodeným právnická osoba, treba ju označiť jej obchodným menom alebo názvom, sídlom a identifikačným číslom podľa záznamu v obchodnom registri, živnostenskom registri alebo inom registri).

Z rovnakých dôvodov neprevzal v súvislosti s ukladaním spoločného trestu ani výrok, týkajúci sa poškodenej Ing. C. L., ktorej sa týkal výrok o vine obžalovanej, v súvislosti so skutkom v bode 2/ tohto rozsudku (trestný rozkaz Okresného súdu Malacky sp.zn. 1T/61/2013 z 22.07.2014, bode 5/), nakoľko výrok, ktorým bola aj táto poškodená podľa § 288 ods. 1 Tr. por. s nárokom na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie, sa týkal aj právoplatného výroku o vine bývalého spoluobvineného Olivera W., ktorý po viacerých výlukách a spojeniach vecí bol napokon právoplatne uznaný za vinného a odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp.zn. 1T/130/2014 z 02.10.2014, v bode 7/, teda identického skutku, ako obž. Lucia S. vo vyššie uvedenom trestnom rozkaze Okresného súdu Malacky sp.zn. 1T/61/2013 z 22.07.2014, bode 5/, vo vzťahu ku skutku týkajúcej sa poškodenej Ing. C. L., pričom táto poškodená bola už s nárokom na náhradu škody právoplatne odkázaná na občianske súdne konanie a preto by išlo o dvojnásobné rozhodnutie o tom istom predmete konania. Preto tento výrok odvolací súd z uvedeného trestného rozkazu, zrušeného vo vzťahu k obž. C. S. neprevzal.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, zistenia a vytknuté pochybenia, odvolací súd podľa § 321 ods.1 písm. d/, písm. f/, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom tak urobil na základe odvolania podaného prokurátorom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.